

Különvélemény
az MNB Felügyelő Bizottság tagjainak 2011. júniusi közös beszámolójához

A Felügyelő Bizottság jelentésével kapcsolatban a következő különvéleményt fogalmazom meg:

A Magyar Nemzeti Bank Felügyelő Bizottsága a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi. LVIII. törvény rendelkezésének megfelelően minden évben jelentést készít az Országgyűlésnek a bizottság munkájáról. A felügyelő bizottság ez évben elfogadott jelentése hangvételőben, az MNB működésének megítélésében, a bizottság hatáskörének értelmezésében gyökeresen eltér a korábbi években elfogadott és nyilvánosságra hozott jelentésektől. Ezt a feltűnő váltást az MNB tevékenysége nem indokolja, a jegybank törvény nem alapozza meg, ezért a beszámoló az Országgyűlés, a tulajdonos, a hazai és nemzetközi közvélemény számára téves információt közvetít, megnehezíti az MNB tevékenységének reális megítélését.

Összefoglalóan megállapítható: a Felügyelő Bizottság véleménye figyelmen kívül hagyja és nem értékeli azt a nem elhanyagolható tény, hogy az MNB az elmúlt évben összességében igen takarékos gazdálkodást folytatott, amit tükröz az is, hogy a működési költségeit a tavalyi év során 944 millió forinttal, azaz mintegy 7%-kal csökkentette.

A Felügyelő Bizottság megítélésem szerint, a bank vezetésétől munkájához minden szükséges írásbeli és szóbeli információt és felvilágosítást megkapott, amelyek lehetővé tették a tárgyalt kérdések érdemi vizsgálatát.

A Felügyelő Bizottság jelenlegi összetételében a bank irányítási struktúráját, így különösen a Vezetői Bizottság működését, egyáltalán nem vizsgálta, így arról nézetem szerint, véleményt sem nyilváníthat.

Az MNB bér-gazdálkodásának értékelésénél nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy a múlt évben a működési költségeken belül a személyi kiadások 650 millió forinttal, azaz mintegy 8,5%-kal csökkentek. A jegybank valóban nem alkalmazza a közszférára vonatkozó 2 milliós jövedelem korlátot, de a közszféra jövedelmeit szabályozó törvény az MNB-re nem vonatkozik. Az MNB a személyi költségekkel való gazdálkodásában a bértömeeggel való takarékosagra helyezte a hangsúlyt és ennek csökkentésében számottevő eredményt ért el. Nem látom igazolva azt az állítást, hogy az MNB bérpolitikája eltérne az általa viszonyítási alapul választott kereskedelmi bankok bérezésétől.

A jegybank kommunikációval kapcsolatos kiadásainak nagyságát célszerű az MNB nemzetgazdaságban betöltött szerepéhez és a múltban folytatott kommunikációs tevékenységéhez viszonyítani. Ennek kapcsán megállapítható, hogy a kommunikációs költségek a 2007. évi 460 millió forintról 2010. évre 316 millió forintra csökkentek.

Az MNB gépjárművekkel kapcsolatos kiadásait célszerűnek tartanám a személyi költségek részeként értékelni. Említésre méltónak tartom azt is, hogy a gépjárművekkel kapcsolatos költségek az elmúlt négy évben mintegy 100 millió forintról 60 millió forint közelébe csökkentek.

Az MNB egyes befektetéseivel kapcsolatos hiányosságokra utaló kritikákat nem tartom megalapozottnak.

Megítélésem szerint a Felügyelő Bizottság szerepével és működésével összeegyeztethetetlen, hogy általánosságban „esetleges” gyanúk felmerüléséről tájékoztassa az Országgyűlést, különös tekintettel arra, hogy a Felügyelő Bizottság egyetlen esetben sem foglalt állást, illetve hozott határozatot arról, hogy egyes tagok által megfogalmazott gyanúsítások megalapozottak-e.

Nézetem szerint a Felügyelő Bizottságnak az MNB-ről szóló törvényben foglaltaknak megfelelően és a Magyar Állam, mint tulajdonos érdekében kell folytatnia tevékenységét, ebbe pedig nem tartozik bele nem kellően megalapozott állítások, feltételezések, sőt gyanúsítások nyilvánosságra hozatala, ami nyilvánvaló károkat okozhat nemcsak az MNB-nek, de ezen túlmenően az ország reputációjának is. Különösen igaz ez egy olyan időszakban, amikor Magyarország kockázati megítélése egyébként sem kedvező.

Budapest, 2011. június 13.

Dr. Katona Tamás